

معرفی حزب رستاخیز توسط شاه

۲۹ مهر ۱۴۰۲ ساعت ۱۶:۵۱

شاه، منکر قابلیت‌های دو حزب ملیون و مردم که در گذشته آن‌ها را بهترین نموده‌های تبلور مشارکت مردم در امور خودشان دانسته بود، نشد ولی معتقد بود این احزاب، دیگر کارایی لازم را (یعنی آن چه که او می‌خواست) نداشتند.

حزب رستاخیز اقدامی در جهت ایجاد یک حکومت متمرکز بود. با این حال شاه برای آنکه وجهه سیاسی حکومت خود را حفظ کند، در استدلال‌های متفاوت این اقدام را در راستای ضرورت سیاسی کشور معرفی می‌کرد. در بخشی از استدلال‌های شاه در این رابطه آمده است:

«ما باید صفوف ایرانیان را به خوبی بشناسیم و صفوف را از هم جدا کنیم. کسانی که به قانون اساسی و نظام شاهنشاهی و انقلاب ششم بهمن عقیده دارند و کسانی ندارند. به آنهایی که دارند من امروز پیشنهاد می‌کنم که برای این که رودر بایستی در بین نباشد... ما امروز یک تشکیلات جدید سیاسی را پایه‌گذاری کنیم و اسمش را هم بد نیست بگذاریم رستاخیز ایران. البته شاه، منکر قابلیت‌های دو حزب ملیون و مردم که در گذشته آن‌ها را بهترین نموده‌های تبلور مشارکت مردم در امور خودشان دانسته بود، نشد ولی معتقد بود این احزاب، دیگر کارایی لازم را (یعنی آن چه که او می‌خواست) نداشتند: تمام احزابی که در این اواخر فعالیت داشته‌اند، صد در صد نسبت به کشور وفادار بوده‌اند احزاب وفادار نیازی به منحل شدن ندارند منتها شکل و فرم آن‌ها دیگر کارایی نداشت زیرا حزبی که به قدرت می‌رسید از ثمرات پیشرفت برخوردار می‌شد و احزاب اقلیت صد در صد بازنده بودند، اما اکنون با ایجاد حزب جدید سیاستمداران اقلیت نیز امکان آن را دارند که با دولت به همکاری بپردازند. به گفته شاه در حزب جدیدی که به تازگی ابداع شده بود، راه برای نضج گرفتن سلیقه‌ها و اندیشه‌های مختلف و تشکیل آن‌ها در جناح‌های مختلف حزبی البته در زیر لوای سه رکن بنیادی و تغییرناپذیر حزب یعنی نظام شاهنشاهی و قانون اساسی و انقلاب شاه و ملت کاملاً فراهم گردیده است. از آنجا که قرار بود حزب رستاخیز حزبی فراگیر باشد، در اولین قدم همه کارمندان دولت مجبور شدند به صورت اجباری در آن حزب عضو گردند.»

منبع: سقوط: مجموعه مقالات نخستین همایش بررسی علل فروپاشی سلطنت پهلوی، تهران، موسسه مطالعات و پژوهش‌های

سیاسی، ۱۳۸۴، ص ۲۰۰

